

Sadržaj

Uvod 2

Značaj reciklaže sekundarnih sirovina 3

Tržište sekundarnih sirovina 5

Ograničenja koja otežavaju reciklažu- Tehničke prepreke 8

Tržišne prepreke 8

Opšte prepreke 9

Efikasnost i efekti recikliranja 11

Troškovi prerade sekundarnih sirovina kao faktor odluke o recikliranju 13

Uštede koje se postižu recikliranjem 14

Neki praktični primeri reciklaže 15

-Reciklaža automobila- 15

Reciklaža gvožđa i čelika 15

Zaključak 16

Literatura 17

Uvod

Nagli porast potrošnje svih vrsta minerala, a naročito energije i metala poslednjih godina uslovio je da su mnogi od njih postali redak i skup reprodukcioni materijal. Najveći deo metalnih proizvoda sve do skoro je po završetku svog životnog veka završavao na otpadu gde je predstavljao dodatni teret očuvanju okoline. Merilo porasta životnog standarda u visoko industrijalizovanim zemljama (potrošačkom društvu) 70-ih godina prošlog veka bila je masovna proizvodnja i kratka upotreba ogromnog broja potrošnih dobara. Jeftina energija, obilje mineralnih sirovina iz nerazvijenih zemalja, kao i jeftina radna snaga iz inostranstva učinili su proces recikliranja, prerade i ponovne upotrebe neinteresantnim i neekonomičnim. Međutim, nestašice i poskupljenja nafte i metala na svetskom tržištu naterale su dobar deo savremenih država da otpočnu sa racionalnim ponašanjem u korišćenju prirodnih materijala. Od 90-tih godina XX veka pa sve do danas doneseno je niz nacionalnih programa štednje i konzervacije sirovina i energije, koji su, uglavnom, značajno doprineli relativno manjoj potrošnji reprodukcioni materijala po jedinici proizvoda. Uporedo sa tim sve više iskorišćenih proizvoda podleže recikliranju i ponovnoj upotrebi čime se štede energija i kapital, a čuva prirodno okruženje. Na taj način čovečanstvo je postupno počelo da se kreće od odbacivačkog ka racionalnom društvu, od jednokratne upotrebe lošijih ka dugotrajnijoj upotrebi kvalitetnih reprodukcioni materijala. Reciklaža, prerada i ponovna upotreba otpadnih reprodukcioni materijala zavisi prvenstveno od tri grupe faktora: ekonomskih, ekoloških i tehnoloških. Ekonomičnost procesa je verovatno najznačajniji faktor koji ograničava širu primenu ovih metoda. Visoki troškovi prerade da bi se dobile male količine vrednih reprodukcioni materijala ne daju ekonomične procese koji bi se šire primenjivali. U cilju snižavanja troškova prerade mora se ići na usavršavanje celog procesa i primenu savremene tehnologije.

U ukupnim industrijskim otpacima u većini razvijenih zemalja veoma je visoko učešće najopasnijih sektora. U SAD, na primer, ostaci hemikalija, primarnih i preradenih metala učestvuju sa čak 74,4 % u ukupnim otpacima. Zbog toga se prerada ovih otpadaka u cilju smanjenja prirodnog zagađenja nameće kao neophodna. Ekološka politika postala je bitna odrednica privrede tržišno razvijenih zemalja. Tako se na dnevnom redu EU i Ujedinjenih nacija u Rio de Žaneiru 1992. godine našao koncept održivog razvoja, koji je verifikovan kao projekat "broj jedan". Ekonomičnost procesa reciklaže i ponovne upotrebe ovde dolazi u drugi plan u odnosu na skrivene društvene troškove (negativne eksterne efekte).

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com